

תת"ע 7469/08/17 - מגדי אסדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7469-08-17 מדינת ישראל נ' אסדי
תיק חיצוני: 10250909396

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מגדי אסדי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.5.18 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪, פסילה למשך חודשיים (תוך הפעלת הפסילה המותנית שבהרשעה מספר 3 מתיק ביהמ"ש השלום לתעבורה ירושלים 1211-12-15 למשך חודשיים, גז"ד מיום 17.4.16, לריצוי באופן חופף), פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. ב"כ המבקש טען כי מועד הדיון לא נרשם ביומנו היות והוא היה בחו"ל ובתום לב שכח לרשום את מועד הדיון. טען כי התבלבל עם תיק אחר לאור סמיכות המועדים ביניהם. טען כי המבקש כופר בביצוע העבירה ובאמינות המצלמה א'3. טען כי למבקש טענות הגנה טובות אשר יביאו לזיכויו ולכן ביקש ליתן לו יומו בבית המשפט. טען כי המשיבה הטעתה את בית המשפט כאשר טענה כי כנגד המבקש קיים תנאי בתיק בית המשפט השלום לתעבורה ירושלים 1211-12-15 ועל כן הותרת גזר הדין על כנו תגרום עיוות דין למבקש, וצירף את גזר הדין.

4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי אין בנימוקי הבקשה טעם המצדיק ביטול פסק דין. טען כי הלכה ידועה היא כי אין טעותו של עורך דין בגדר עילה המצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר. טען כי ב"כ המבקש אף עיין בהחלטת בית המשפט במערכת נט המשפט.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין עמוד 1

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. כפי שציינתי בהכרעת הדין, המבקש זומן כדיון לאחר שמועד הדיון נדחה לבקשת בא כוחו, ומעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הסנגור אף צפה בהחלטת הדחיה.

באשר לטענת ב"כ המבקש כי שגה ברישום מועד הדיון ביומנו, הלכה פסוקה היא כי טעות משרדית של עורך דין אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793).

8. יחד עם זאת, המבקש כפר בביצוע העבירה וטען כי יש בידו להוכיח חפותו באמצעות ראיות. בנוסף, ב"כ המבקש טען כי בניגוד לטיעוני המאשימה וגיליון ההרשעות שהוצג הרי שלא קיים כנגד המבקש עונש של פסילה מותנית מגזר הדין בתיק בית משפט השלום לתעבורה בירושלים 1211-12-15 ואף צירף את גזר הדין מיום 17.4.16 להוכחת טענתו. במכלול הנסיבות אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 1,000 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 1.8.18 שאחרת- יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, בהעדר הצדדים.